

Jewish Identity

Lessons from Rabbi Lord Jonathan Sacks זצ"ל

Intergenerational Identity

1. Devarim 29:9

ט אתם נצבים היום כלכם, לפני יהוה אלהיכם: ראשיכם שבטיכם, זקניכם ושריכם, כל איש ישראל.	9 Ye are standing this day all of you before the LORD your God: your heads, your tribes, your elders, and your officers, even all the men of Israel,
י טפכם נשיכם--וגר, אשר בקרב מחניך: מחטב עצים, עד שאב מימך.	10 your little ones, your wives, and thy stranger that is in the midst of thy camp, from the hewer of thy wood unto the drawer of thy water;
יא לעברך, בברית יהוה אלהיך-- ובאלתו: אשר יהוה אלהיך, פרת עמך היום.	11 that thou shouldest enter into the covenant of the LORD thy God--and into His oath--which the LORD thy God maketh with thee this day;
יב למען הקים-אתך היום לו לעם, והוא יהיה-לך לאלהים--כאשר, דבר-לך; וכאשר נשבע לאבותיך, לאברהם ליצחק וליעקב.	12 that He may establish thee this day unto Himself for a people, and that He may be unto thee a God, as He spoke unto thee, and as He swore unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob.
יג ולא אתכם, לבדכם--אנכי, פרת את-הברית הזאת, ואת-האלה, הזאת.	13 Neither with you only do I make this covenant and this oath;
יד כי את-אשר ישנו פה, עמנו עמד היום, לפני, יהוה אלהינו; ואת אשר איננו פה, עמנו היום.	14 but with him that standeth here with us this day before the LORD our God, and also with him that is not here with us this day--

The Question

2. TB Bava Metzia 12a

חצר איתרבאי משום יד ולא גרעה משליחות גבי גט דחוב הוא לה אין חבין לאדם אלא בפניו גבי מתנה דזכות הוא לו זכין לאדם שלא בפניו

One's **courtyard is included** as a valid means of acquisition **due to** the fact that it acts as his **hand**; but it is **no less effective than agency**. Therefore, **with regard to a bill of divorce, which is considered detrimental to the wife**, one cannot transfer it to her by placing it in her courtyard in her absence, as **one cannot act against the interests of a person unless it is in his presence**. By contrast, **with regard to a gift, which is beneficial for the recipient**, one can give it to him by placing it in his courtyard in the recipient's absence, as **one can act in a person's interest in his absence**.

3. Akeidas Yitzchak¹, Nitzavim 1

להיות מבואר שאין אדם מוריש לבניו ולזרעו אחריו חובת נדר ושבוועת איסור לדורות עולם באופן שלא יוכלו למחות בה כל זמן שלא קבלוה עליהם בהגיע לפרקם אם בהודאה או בשתיקה שזה לא יתכן מן הדין דמהיכא תיתי לא מצד הגוף ולא מצד הנפש. כי הנה גופי הבנים העתידיים לא היו ולא נמצאו בעת השבוועה כי אם בכח רחוק והוא מבואר כי לא בכח זה יגבר איש להשביע את בניו וכ"ש מצד הנפש הדברית שהוא ידוע שאין לו לאב בה שותפות ושום הקשר שהיא ידוע שאינה נדונית על פי שבוועתו ואיסרו אשר אסר על נפשו.

Midrashic Explanation

4. Tanchuma, Nitavim 8 – All the souls were there

למען הקים אותך היום לו לעם וגו' [דברים כ"ט יב](#). (שלא אחזור בדבר שנשבעתי לאבותם. ולא אתכם לבדכם) שם יג, (אלא אף דורות העתידין לבא היו שם, שנאמר כי את אשר ישנו פה עמנו וגו' ואת אשר איננו פה עמנו היום) שם יד, (ולמה אומר ישנו פה ולמה אומר איננו פה, לפי שכל הנפשות היו שם, והגוף עדיין לא נברא, לפיכך לא נאמר כאן עמידה

IN ORDER TO ESTABLISH YOU TODAY AS HIS PEOPLE..., i.e., so that I would not go back on the word that I swore to their ancestors. [Deut. 29:13](#) [14]: AND NOT ONLY WITH YOU <HAVE I MADE THIS COVENANT AND THIS OATH>, but the generations that have yet to come were also there, as stated (in vs. 14 [15]): BUT WITH THOSE WHO ARE HERE WITH US > ... AND WITH THOSE WHO ARE NOT HERE WITH US TODAY. Now why does it say: THOSE WHO ARE HERE? And why does it say: THOSE WHO ARE NOT HERE (without using the word STANDING)? Because all the souls were there, <even> when <their> bodies had still not been created. It is for that reason <their> existence is not stated here.

5. Akeidas Yitzchak, Nitzavim 1

אבל עדין יש במאמרם זה עיון רב לדעת איך היו הנשמות שם בלי גופות כי חבור הנפש והגוף מהכרחיות האדם הנמצא אצל המצות הוא ומעצמות מהותו. וכמו שבא בתורה בפירוש אשר יעשה אותם האדם וחי בהם

¹ Author: [Isaac ben Moses Arama](#)

Composed: c.1455 - c.1495 CE

Akeidat Yitzchak, written by the Spanish rabbi Isaac ben Moses Arama (c. 1420 – 1494), is a collection of philosophical sermons on the Torah. The book is composed of 105 "gates" with each gate containing a sermon. Each sermon discusses a philosophical idea that comes from the chosen texts and a commentary that tries to solve the problems in the text. Akeidat Yitzchak was first published in 1522 in Salonika.

(ויקרא י"ח) ירצה שאין חובת מעשה המצות נמשכת רק בהיותו אדם כלומר מחובר מגוף ונפש ובהפרדם זה מזה אינו אדם ואינו בכלל וחי בהם כי במתים חפשי

6. Igeres Teiman

וכבר הבטיחנו הבורא יתברך כאדם הנכנס ערב לחברו ודי לנו בערבותו והודיענו שכל מי שעמד על הר סיני שהם מאמינים בנבואות משה רבינו בכל מה שבא על ידו הם ובניהם ובני בניהם עד עולם שכן אמר הקב"ה יתברך [שמות י"ט ט](#) (הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם

Times of Challenge

Era 1: Destruction of the 1st Mikdash

7. Yechezkel 20:32

לב וְהָעֵלָה, עַל-רוּחְכֶּם--הֵיוּ, לֹא תִהְיֶה: אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים, נִהְיָה כְּגוֹיִם כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲרָצוֹת--לְשֵׁרֶת, עֵץ וָאֶבֶן.

32 and that which cometh into your mind shall not be at all; in that ye say: We will be as the nations, as the families of the countries, to serve wood and stone.

Era 2: Destruction of the 2nd Mikdash

8. TB Bava Basra 60b

ומיום שפשטה מלכות הרשעה שגזרת עלינו גזירות רעות וקשות ומבטלת ממנו תורה ומצוות ואין מנחת אותנו ליכנס לשובע הבן ואמרי לה לישוע הבן דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליה

And from the day that the wicked kingdom, i.e., Rome, spread, who decree evil and harsh decrees upon us, and nullify Torah study and the performance of mitzvot for us, and do not allow us to enter the celebration of the first week of a son, i.e., circumcision, and some say: To enter the celebration of the salvation of a firstborn son; by right we should each decree upon ourselves not to marry a woman and not to produce offspring, and it will turn out that the descendants of Abraham our forefather will cease to exist on their own, rather than being forced into a situation where there are sons who are not circumcised.

9. TB Sanhedrin 105a

[שמואל](#) אמר באו עשרה בני אדם וישבו לפניו אמר להן חזרו בתשובה אמרו לו עבד שמכרו רבו ואשה שגרשה בעלה כלום יש לזה על זה כלום אמר לו הקב"ה לנביא לך אמור להן [ישעיהו נ.א](#) (איזה ספר כריתות אמכם אשר שלחתה או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונותיכם נמכרתם ובפשעכם שלחה אמכם

[Shmuel](#) says that this was the convincing answer: **Ten people came and sat before the prophet Ezekiel. He said to them: Repent. They said to Ezekiel: In the case of a slave sold by his owner to another master, or a woman divorced by her husband, does this person have any claim upon that person?** Since God gave the Jewish people to other masters, the ties that existed between Him and us were severed. **The Holy One, Blessed be He, said to the prophet: Go say to them: "Where is your mother's scroll of severance, with which I sent her away? Or to which of My creditors have I sold you? For your iniquities you sold yourselves and for your transgressions was your mother sent away" (Isaiah 50:1).** Learn from this that God did not sever His ties to the Jewish people.

Era 3: Spanish Expulsion

10. Zevach Pesach, Hagadah of the Abarbanel, Hallel, page 33

לזמן החי' , ולפי שלחורך הגלות רבים יחיא' מן החשועה באומרים יצאו עלמותינו נגזרנו לנו י לכן אומר המסורר
בסם האומ' האמנתי כי אדבר' אני עניתי עמד רולח לומר תמיד האמנתי אמוני' קיומם שבענו שאנחנו עתה צליל סקח
מדברים ומספרי' ביליאת מלרי' ומגיד' העצדות והענוי אשר קבלנו שם ככה בזמן הגאולה האמנתי שאדבר ואספרה אז
איך הייתי בגלות הזה עני ודל וזהו כי אדבר' אני עניתי עמד שאדבר ואספר הגלות והענוי אשר קבלנו י וג"כ אדבר
איך אני אמרתי צמצי שהוא צלחת הגלות ומלכותיו וילשון ויחי דוד נחמו ללכת נפני שאלו ורקים ופוחזים שחול' לטון
מורס על הספלות והלר' אז בזמן הגאולה שאסיה חצי אדבר ואספר איך הייתי אומר צינים תהם כל האדם כוזב .
ר"ל כל הנציחים שנבאו על כלילתי ומשועתי כנס כוזבים לפישעבר קליר כלת קין ואנחנו לא נושענו כוזב מר"עת
ציחודיו כוזב ישעיה צנחמותיו כוזב ירמיהו ויחזקאל
צנחאותיהם וכן שאר הנציאים כולם כל האדם כוזב כי
יצא זמן עם הגאולה העתידה שחזר האומה ומדבר
כל הדברים היתאשים שהיו אומרים בזמן הגלות

Era 4: The Holocaust

11. "Jewish Values in the Post-Holocaust Future:" in Judaism, Summer 1967, Volume 16, Number 3, p. 281. Elie Wiesel

The Jewish people entered into a covenant with God. We were to protect His Torah, and He in turn assumes responsibility for Israel's presence in the world ... Well, it seems, for the first time in history, this very covenant is broken.

Answers

12. Akeidas Yitzchak

האמנה כי לדעתי אין דבר השבועה הזאת כמו שחשבו רבים ואין קיום ונצחיות ברית השם יתעלה ואהבתו עם האומה הזאת תלויין בחומרתה אבל הוא קיום ודבוק טבעי הכרחי גדול וחזק ממנו לא ישוער בטולו בשום צד וענין בעולם. והוא מה שיחייב חק וטבע כל נמצא שלא להפרש מחייו ומה שישים ברית כרותה לכל ב"ח שלא יאבד את עצמו שזה אם ישוער באחד מעיר וברוב הימים להפסד דמיונו יעבור החוק ההוא ויאבד את עצמו הנה באמת לא ישוער אפשרותו על כל אישי אותו המין וכמו שאמר בטלה דעתו אצל כל אדם (פסחים מ"ד). וכן על זה האופן עצמו לא ישוער אפשרות הנזר האומה הזאת מאלהיה וממצותיו וחקיו בשום פנים כי הוא חק מוטבע בהם יותר חמור ויותר חזק משבוע'.

...

וכבר נמצא הענין הזה מוזכר בהגדה (שבת פ"ח.) במה שאמר מלמד שכפה עליהם ההר כגיגית ואמר אם תקבלו את התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם אמר רב אחא בר יעקב מכאן מודעא רבה לאוריתא והשיבו כבר קבלוה בימי מרדכי דכתיב קיימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עושים את שני הימים האלה ככתבם וגומר. הלא תראה כי רב אחא בר יעקב הורה על ענין זה הערעור והפקפוק לא לבנים לבד מהטעם שאמרנו כי גם לאבות עצמם בטענת אונס והכרח שהוא ערעור יותר חזק. והיתה התשובה כבר קבלוה בימי מרדכי ירצ' שלא מכח השבועה ההיא עמדו עליה כי אם מהכרח חיותם שהיא חומרא יתיר' הימנה שאז ראו והכירו שאם ישוער להם לצאת מתחת ידו ומשמרתו יתעלה היו כלם נכונים להשמד להרג ולאבד רגע אחד.

שהפורש ממנו הוא פורש מן החיים ולזה קיימו מה שקבלו הראשונים והכוונה אל השואל ואל המשיב להורות שברית התורה והמצוה לא תופר לשום טענ' בעולם שאם לא קובלה מהראשונים היה מן ההכרח לקבלה בכל דור ודור להכרחיות מציאותם ולפי ההוראה הזאת קיימו וקבלו היהודים עליהם בכל תוקף לעשות הימים ההם לעולם כי ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם.

13. Abarbanel, Devarim 29:9

אין ספק שאם אדם קבל הלואה מאחר שחייב בפרעונה הוא ובניו עד עולם. כי כמו שהבני' זוכים ב'ירוש' נכסי אביהם. ככה הם מחוייבים לפרוע חובותיה' וחייב האבות כשיהיה בדרך הזה רוצה לומר ממה שקבלו בדרך הלואה מוטל על הבני' אף על פי שלא היו עדיין בעולם. ומזה הצד היה העבד הכנעני ירושה על הבני' כמו שאמרה תורה (פ' בהר) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לפי שהיו מקנת כספו של אדם כשאר נכסיו. וידוע שהש"י זכה בישראל אם מפני שהוציאם מכור הברזל ממצרי' מבית עבדים והם ומקניהם וקנינם היו מאתו ומידו כמו שכתוב כי לי בני ישראל עבדים עבדי' הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים. ולפי שזכה בגופותיהם כעבדים כנעניים' וזכה גם כן בנפשותיה' לפי שהשלימ' שלמות נפשיי במתן תורתו לכן הכניסם בברית הראשון בהוציאו אותם ממצרי' והיה הברית ההוא בדם שזרק עליה'. להורות שגופם ונפשותם כי הדם הוא בנפש יכפר כלם היו משועבדים אליו יתברך.

Classic Answer

14. Yechezkel 20:32-33

וְהָעֵלָה עַל-רִיחֲכֶם הִינִי לֹא תִהְיֶה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים נְהִיָּה כְּגוֹיִם כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲרָצוֹת לְשֶׁרֶת עֵץ וָאֶבֶן:

And what you have in mind shall never come to pass—when you say, “We will be like the nations, like the families of the lands, worshiping wood and stone.”

חַי־אֲנִי נָאִם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלֹא בְיָד חֲזָקָה וּבְזֵרֹעַ נְטוּיָה וּבְחִמָּה שְׂפּוּכָה אֶמְלֹךְ עֲלֵיכֶם:

As I live—declares the Lord GOD—I will reign over you with a strong hand, and with an outstretched arm, and with overflowing fury.

15. Abarbanel, ad loc.

הנבואה הזאת עצומה היא מאד ראוי לתת לב עליה כי רובה קרהנו וראינו בעינינו גלות המר והנמהר הזה שאנחנו בו בתוך בני אדום, וענינה אין ספק שלא נתקיימה בגלות בבל אלא בגלות רומי אשר אנחנו בו שבני ישראל מפני צרות הגזרות והשמדות ומפני חרבות האויבים יצאו מכלל הדת וחשבו להיות כגויי הארצות ...

אבל המחשבות הזאת העולה על רוחכם דעו נא וראו שהיו לא תהיה לעד ולא תתקיים לפי שאני נשבע חי השם אם לא ביד חזקה וזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלך עליכם, ואמר יד חזקה וזרוע נטויה וחמה שפוכה לכלול כל בני ישראל אם היהודים שעמדו בדתם וטעמם לא נאמ' שהנה ימלך עליהם ביד חזקה ובכחו הבלתי בעל תכלית ואמר זה על היהודים אשר בארץ אדום, ואמר ובזרוע נטויה על היהודים שבארץ ישמעאל שעמדו ביהדותם ושמרו דתם, וכנגד המשומדים והאנוסים שיצאו מכלל הדת אמר ובחמה שפוכה אמלך עליכם שהחמה היא מפני שעברו על דת

Outside Perspectives

16. Penseés (Thoughts), 1660, Blaise Pascal (1623-1662)

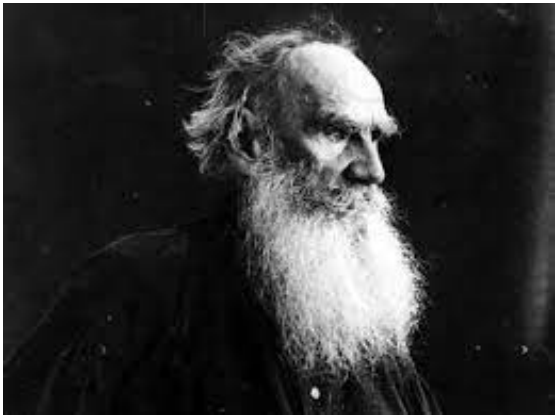

Advantages of the Jewish people. - In this search the Jewish people at once attract my attention by the number of wonderful and singular facts which appear about them.

...

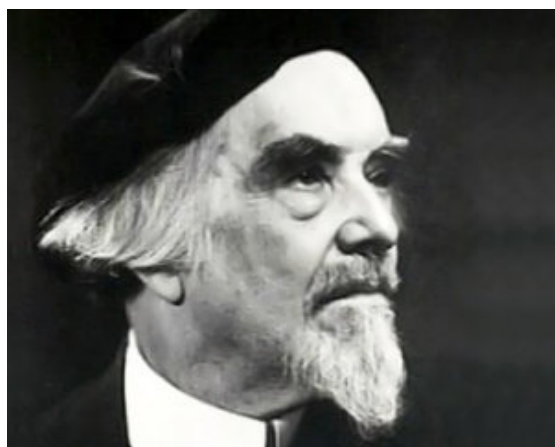
This people is not eminent solely by their antiquity, but is also singular by their duration, which has always continued from their origin till now. For whereas the nations of Greece and of Italy, of Lacedaemon, of Athens and of Rome, and others who came long after, have long since perished, these ever remain, and in spite of the endeavours of many powerful kings who have a hundred times tried to destroy them, as their historians testify, and as it is easy to conjecture from the natural order of things during so long a space of years, they have nevertheless been preserved (and this preservation has been foretold); and extending from the earliest times to the latest, their history comprehends in its duration all our histories [which it preceded by a long time].

17. Leo Tolstoy

The Jew is the emblem of eternity. He whom neither slaughter nor torture of thousands of years could destroy. He whom neither fire nor sword nor inquisition was able to wipe off the face of the earth. He who was the first to produce the oracles of God. He who has been for so long the guardian of prophecy, and who transmitted it to the rest of the world – such a nation cannot be destroyed. The Jew is as everlasting as is eternity itself.

18. The Meaning of History, Nicolay Berdyaev

I remember how the materialist interpretation of history, when I attempted in my youth to verify it by applying it to the destinies of peoples, broke down in the case of the Jews, where destiny seemed absolutely inexplicable from the materialistic standpoint... Its survival is a mysterious and wonderful phenomenon demonstrating that the life of this people is governed by a special predetermination, transcending the processes of adaptation expounded by the materialistic interpretation of history. The survival of the Jews, their resistance to destruction, their endurance under absolutely peculiar conditions and the fateful role played by them in history: all these point to the particular and mysterious foundations of their destiny.

Letter in the Scroll

19. Zohar, Shir Hashirim, page 74

עד דסלקין אתנו, לשתיין רבוא, כחושבן שבטיהון דישׂראל, דאינון תריסר, וסלקין לשתיין רבוא. אוף הכי אתנו, פד אתמלו סלקין לשתיין. אלף בית גימל דלת הא נו זון חית טת יוד כף למד קם גון סמך עין פא צדי קוף ריש שין תו. אליו אינון סליקו דאתנו, לשתיין רבוא. בגין למקויו שלימו ברזא דאתנו, בשׂיפי כולו.

20. Megaleh Amukos 186:1

שכן משה כלול מטעם זה מששים רבוא נשמות של ישראל (דב"ר פי"א ט'), וסוד שש מאות אלף רגלי אשר אנכי בקרבו) [במדבר יא כא](#), (כי לכל אחד מישראל יש לנשמה שלו אות אחת מס' רבוא אותיות התורה, כדאיתא בזוהר רות על פסוק) [רות ד ז](#) (וזאת לפני ביישראל)

21. A Letter in the Scroll, page 42-45

Several centuries of Western thought, beginning in the Enlightenment, have left us with the idea that when we choose how to live, we are on our own. Nothing in the past binds us. We are whoever and whatever we choose to be. So axiomatic is this idea to us that we are all too unaware of the intellectual history that lies behind it. We can trace some of the key moments: when David Hume in the eighteenth century stated that one could not derive an "ought" from an "is," or when Kant placed the concept of autonomy at the heart of the moral life, or when the twentieth-century existentialist Jean-Paul Sartre argued that for each of us, "existence precedes essence." This long, cumulative development has left us with the belief that identity is something we choose, unfettered by any bonds with the past. No fact defines our obligations, no history prescribes our roles. We enter the world with a clean slate on which we can draw any self-portrait we wish.

Against this whole complex of ideas, Jewish life is a sustained countervoice. To be a Jew is to know that this cannot be the full story of who I am. A melody is more than a sequence of disconnected notes. A painting is something other than a random set of brushstrokes. The part has meaning in terms of its place within the whole, so that if history has meaning, then the lives that make it up must in some way be joined to one another as characters in a narrative, figures in an unfolding drama. Without this it would be impossible to speak about meaning; and Judaism is the insistence that history *does* have a meaning. Therefore each of us has significance precisely insofar as we are part of a story, an extraordinary and exemplary story of a people dedicated to certain ideas. We are not free-floating atoms in infinite space. We are letters in the scroll.

One way of dramatizing the contrast is to imagine that we are in a vast **library**. In every direction we look there are bookcases. Each has shelves stretching from the floor to the ceiling, and every shelf is full of books. We are surrounded by the recorded thoughts of many people, some great, some less so, and we can reach out and take any book we wish. All we have to do is choose. We begin to read, and for a while we are immersed in the world, real or imaginary, of the writer. It may intrigue us enough to lead us to look for other books by the same writer, or perhaps others on the same subject. Alternatively, we can break off and try a different subject, a different approach; there is no limit. Once the book no longer interests us, we can put it back on the shelf, where it will wait for the next reader to pick it up. It makes no claim on us. It is just a book.

That, for the contemporary secular culture of the West, is what identity is like. We are browsers in the **library**. There are many different ways of living, and none exercises any particular claim on us. None of them more than any other defines who we are, and we can try any for as long as we like. As browsers, though, we remain intact, untouched. The various lifestyles into which we enter are like books we read. We are always free to change them, put them back on the shelf. They are what we read, not what we are.

Judaism asks us to envisage an altogether different possibility. Imagine that, while browsing in the **library**, you come across one book unlike the rest, which catches your eye because on its spine is written the name of your family. Intrigued, you open it and see many pages written by different hands in many languages. You start reading it, and gradually you begin to understand what it is. It is the story each generation of your ancestors has told for the sake of the next, so that everyone born into this family can learn where they came from, what happened to them, what they

lived for and why. As you turn the pages, you reach the last, which carries no entry but a heading. It bears your name.

According to the intellectual conventions of modernity, this should make no difference. There is nothing in the past that can bind you in the present, no history that can make a difference to who you are and who you are free to be. But this cannot be the whole truth. Were I to find myself holding such a book in my hands, my life would already have been changed. Seeing my name and the story of my forebears, I could not read it as if it were just one story among others; instead, reading it would inevitably become, for me, a form of self-discovery. Once I knew that it existed, I could not put the book back on the shelf and forget it, because I would now know that I am part of a long line of people who traveled toward a certain destination and whose journey remains unfinished, dependent on me to take it further.

With that newfound knowledge, I could no longer see the world simply as a library. Other books may make no special claim on me; they may be interesting, inspiring, entrancing, but this one is different. Its very existence poses a set of questions addressed, not to the universe, but to me. Will I write my own chapter? Will it be a continuation of the story of those who came before? Will I, when the time comes, hand the book on to my children, or will I by then have forgotten it or given it away to a museum as an heirloom from the past?

This is more than an imaginative exercise. There is such a book, and to be a Jew is to be a life, a chapter, in it. This book contains the knowledge of who I am and is perhaps the most important thing I can be given. Each of us, to feel we belong, needs to know something about our personal history—about who gave birth to us, where they came from, and the history of which they are a part. We see this most